

Dane Rudhyar: VÁHY

Nyní je před námi mysteriózní stavba, všem známá pod názvem Velká Pyramida. Do ní je vtištěn význam kosmické reality zodiakálního znamení Vah; význam podzimní rovnodennosti a vzestupu síly Noci, vítězí nad silou Dne. Váhy uvádějí *sebeprosazení* Lva a *sebekritiku* Panny v soulad a překonávají je *sebezasvěcením* se Humanitě. V tomto zasvěcení ono *sebe* zůstává, ale už ne jako pán, ani jako kritik nebo sluha. Zůstává jako čočka, v níž a skrze kterou působí světlo Celku, nutící všechny lidi stát se účastníky celkového organismu Humanity. Účastník: ten, kdo jedná, kdo vědomě pracuje na tom, aby univerzální Vůle triumfovala nad omezenou mocí jednotlivých ego.

Váhy jsou zrozením individuální jednotky do Většího Celku, v němž bude nadále fungovat jako buňka. Podzimní rovnodennost znamená rozhodný triumf společného jednání a sociální spolupráce nad individualistickým sebevyjádřením a emocionální sebestředností. Není to ještě konečné vítězství; stejně jako jarní rovnodennost ještě není konečnou fází budování osobnosti. Avšak po projití Váhami by se měl budoucí cíl vyjasnit. Každý, kdo hledá pravdu, by měl ve Váhách nabýt vize a pochopení. Probouzejí se nové energie, energie, které jsou výsledkem skupinové spolupráce a společenské výměny. Objevují se nové obzory, více či méně jasně jsou nastíněny nové cíle. Zdi okolo pevnosti sebe sama jsou – přinejmenším teoreticky – zbořeny. Život uvnitř by měl být s to se volně propojit s životem druhých, kteří jedí tůž chléb zasvěcení se blahu Celku; a kteří jsou zároveň hotovi zapadnout do hierarchického modelu skupinové organizace.

Váhy jsou znamením kardinální, tudíž jsou zde zdůrazněny hodnoty aktivity nebo chování. Vědomí člověka ve Váhách je dynamizováno spádem společenského procesu. Takový člověk má velký společenský elán, živý pocit závislosti na společenských hodnotách. Není to ona Lví závislost na slávě nebo potlesku, pocházející z nepřiznané společenské nejistoty, a ústící v siláctví. Váha si vytvořila, poprvé za celý zvěrokruh, pravý smysl pro společenskou hodnotu; ale právě proto, že se společenské hodnoty staly tak reálnými, tolik pro ni důležitými, a protože jsou její city a emoce zároveň stále silně ovlivněny individualismem síly Dne, má Váha sklon důležitost společenských faktorů přehánět.

Stejně jako se Beran ve své horlivé snaze udělat ze sebe integrovanou osobnost stává agresivním a arogantním, přehání Váha víc, než je nutné, když dokazuje svůj společenský smysl. Spíš obětuje sama sebe – nebo přinejmenším bude jednat tak, jako by to udělala – než by snesla pocit, že zanedbala své společenské nebo skupinové závazky. Je štvána nutkáním k socializaci, tak jako je Beran štván nutkáním k personalizaci. A zatím si ve svých společenských či skupinových aktivitách sama sebou moc jistá není. Pořád má pocit, že by mohla nějak spadnout zpátky do svých individualistických tužeb; že musí tu možnost pádu zpět nějak zaretušovat, připravit se na ni, vymýšlet si historky a postoje navenek k ujištění svých druhů – a sebe sama! – o tom, že patří ke skupině, a že skupina působí skrze ni.

Říká se, že Váha je oportunistická, proměnlivá a nespolehlivá. Jsou to jen povrchní charakteristiky. Skutečný – *psychologický* – důvod těchto vlastností Váhy je ten, že je ochotna udělat cokoli, aby zapadla do toho, co od ní skupina nebo kolektivita očekává; do toho, co si Váha *myslí*, že se od ní čeká. Což ji činí v povrchních rozhodnutích nespolehlivou a proměnlivou. Proto někdy vypadá jako chameleon – symbol všech oportunistů – mění barvu, aby zapadl do situace, nebo ještě lépe, aby se situací *splynul*. „Splývání se situacemi“ je opravdu základem chování Váhy. Pod tímto povrchem však je velká individuální hrdost a citovost, a někdy drásavý pocit neschopnosti příslušně vykonávat úkol, který si pro sebe vytýčila – ať už v rodině nebo ve společenském životě.

Váhy a Beran jsou znameními nestabilní rovnováhy. Síly dne a Noci jsou v nich přibližně vyváženy. Odtud pochází častý sklon k neklidu, nervozitě a neurotickému chování. Ve Váhách člověk vědomě chce být společenský, neosobní, duchovní, přehnaně velkorysý k těm, s nimiž spolupracuje; *podvědomě* však má stále pocit, že svůj ideální cíl sleduje a plní nedostatečně, a že mu neustále uniká. Snadno se tak dostává do záchvatů sklíčenosti, po nichž následuje přehnaná zanícenost pro společenskou práci a účast ve skupinách. Neustále hledá ideální společenství, ideální formu spolupráce. Veškeré mezilidské vztahy se mu zdají důstojné a extrémně vážné. Noří se však do nich tak soustředěně a odhodlaně, až se ve svém úsilí o ideál mýjí s realitou. Jakoby vášnivě objal les pro lásku k jeho integritě a rozmačkal přitom stromy.

Ve svém nejlepším aspektu je však Váha dokonalým manažerem skupinových aktivit, skvělým harmonizátorem a integrátorem – možná tím více, čím více se sama cítí nejistá v integritě vlastní. Harmonie ve skupině, štěstí a idealismus v mezilidských vztazích – to jsou pro Váhu záležitosti života a smrti. Kontroverze a vnitřní napětí narušují její nervovou rovnováhu natolik, že může nastat totální psychické vyčerpání. Není ještě schopna si libovat v diplomatických intrikách a politických schématech, jako to umí Kozoroh. V Kozorohu je společenský smysl už tak pevný a stabilní, jako v Raku osobnost. Ale ve Vahách ani v Beranu ještě není nic pevně stanovené. Společnost a Osobnost se teprve tvoří. Věci teprve pomalu začínají nabývat tvaru; takže je třeba se mít stále na pozoru – prostě proto, že se nedostatečnost a návrat k postojům minulosti nutně jeví jako hrozící tragédie.

Proto ta potřeba mocného idealismu, je-li Váha vyvinutá natolik, aby si byla skutečně vědoma společenského procesu. Tak jako Beran hledá Supermana nebo Mistra, na něž by naložil své někdy až neúnosné břemeno dosud nejisté osobnosti, zápasí Váha o ideální skupinu nebo model společnosti, aby dodala na jistotě svým společenským snahám. Odtud pochází přitažlivost, kterou měl teozofický koncept „Bílé Lóže“ – dokonalého společenství – pro mnohé horlivé osobnosti – Váhy; například pro Annii Besantovou, B.P. Wadiu a několik dalších. A odtud rovněž velký společenský idealismus Gándhího, s jeho Sluncem ve Vahách.

Na druhé straně se některé méně vyvinuté typy Vah pohybují na úrovních, kde se lidské vztahy formují nejsnáze – na úrovni fyzické přitažlivosti. Jiní zase nalézají pole své aktivity v umění. Ve Vahách vládne Venuše a vytváří hezké rysy a velký šarm. Je symbolem kultury a estetické zjemnělosti. Její působení vidíme všude tam, kde faktor *formy* funguje jako prostředek ke shrnutí rozptýlených prvků v soudržné vzorce řádu a krásy.

Tento faktor „formy“ nebývá plně chápán. Každý druh společenské organizace, včetně průmyslového managementu, je založen na principu formy. Každý relativně stálý vztah mezi dvěma nebo více jednotkami znamená, že byla vytvořena forma nebo model. Síla Noci při svém působení ve zvěrokruhu na formě závisí. Bez formy není žádného „shromažďování“. Každé umělecké dílo je formálním shromažďováním a organizováním oddělených jednotek, ať už jsou to barvy, linie, tóny nebo fyzické materiály; a tak je to i se společenskou skupinou. Váha je umělec, který sní o ideálních formách. Kozoroh je učiní konkrétními a hmatatelnými, mezi živými lidmi. Umělcův sen bývá inspirací politiky státníka; viz Wagnerův vliv na Hitlera, který sám má ascendent ve Vahách a je spíše umělcem než státníkem – jeho moc však nutila schopné státníky jednat.

Kromě „formy“ figuruje dominantně v aktivitách a reakcích Vah ještě další faktor, a tím je *hodnocení*. Přivádí nás to k symbolu Vah jako takových, spojenému s tímto znamením. Není možné brát tento symbol doslova a dojít k závěru, že Váhy jsou „vyvážené“. Příležitostně ano;

ovšem stejně často jsou extrémisty, a to v nejdůležitějších věcech, i když jsou zdánlivě hotovi se podřídit v zájmu společenské harmonie.

Symbol Rovnováhy má vlastně význam odlišný. Váhy používáme k vážení věcí. Vážení věci znamená srovnat její hmotnost s hmotností *společensky akceptovaného standardního závaží*. A tudíž to znamená změřit a zhodnotit fundamentální charakter věci – její hmotnost nebo váhu – ve smyslu společenské hodnoty. Hmotnost je základní, protože hodnotí předmět ve smyslu jeho vztahu k planetě jako celku, ve smyslu faktoru gravitace; a navíc proto, že všechny hodnoty jsou oceňovány s odkazem na určitou váhu zlata. Váhy jako takové tedy symbolizují hodnocení nejzákladnější charakteristiky jakéhokoli předmětu. To, co zdůrazňují, jistě není faktor „rovnováhy“ – účel světlí prostředky – ale faktor hodnocení, měření, a (z toho vyplývajícího) posouzení.

Člověk-Váha v zásadě hodnotí věci, lidi, události tím, že je vztahuje k daným společenským standardům, buďto tradičním nebo ideálním. Hodnotí, a i když si třeba není zcela jist, zda mu jeho místo ve společnosti dovoluje vynášet soudy „ve jménu společnosti“ – což Střelec činí bez výčitek svědomí – přesto posuzuje a velmi pečlivě zařazuje vše tam, kam to podle jeho názoru patří. Společenská užitečnost a schopnost operovat harmonicky ve skupinách, to jsou hlavní standardy, kterých Váha při svých hodnoceních používá. Existují standardy společenské, a také estetické. A Váha se velmi často pohybuje na poli umění, neboť je snazší organizovat noty v linkách, nebo světlo a stín v malbě, než skládat do stabilních vzorců organizace lidské osobnosti.

Znovu musíme zopakovat, že Váha ještě není mistrem společenského procesu. Vystoupila z kritického stavu sebeprověřování a sebeukáznování, zdůrazněném v Panně. Možná zahlédla vizi „ideální Společnosti“, „nového Jeruzaléma“ – dokonalého Města či Státu. Bude však zapotřebí více vývojových stupňů, než se vyvine síla takový Stát s muži a ženami vskutku vybudovat. A tak Váha sní, hodnotí, snaží se a vyzařuje lásku, která by třeba mohla vytvořit novou skupinu a novou společnost; ale činí tak spíše jako umělec než jako politik – i přesto, že dokáže být skvělým managerem. Je spíše vizionářem a harmonizátorem než stavitelem.

V jiném smyslu symbolizují Váhy semeno. Je to logické, protože v semeni se všechny vitální energie umírající rostliny soustřeďují v pevnou formu organizace. Semeno je rovněž symbolem mystického bratrství. A také sebeobětování. Proto nese první stupeň Vah symbol „motýla, probodeného špendlíkem moudrosti“. Stadium kukly, to je Panna. Panna ve všech ohledech připravuje půdu pro Váhy. Ve Vahách začíná „nový život“; život účastníka života společnosti, života jakéhokoli Většího Celku – ať už Církve nebo „Bílé Lóže“. Váhy, to je Zsvěcený, který vystupuje z mystického sarkofágu Královské komory Pyramidy. Měl Vizi. Rozpoznal své místo a funkci ve své nejužší skupině, stejně jako v celém vesmíru.

Nyní se před ním otevírá cesta služby skupině; tato služba by však měla jen malou hodnotu, pokud by do hloubky všech složek vlastní bytosti nezakusil celkovou realitu onoho většího celku. Ve Štíru pak tato realita musí prostoupit a oživit jeho city a emoce, samu substanci jeho osobnosti; a ve Střelci musí proměnit jeho mysl. Vizi Vah je nutno ve Štíru zhmotnit: ve Střelci mentálně formulovat. A když nastane zimní slunovrat, narodí se Ježíšek: Bůh, či Lidstvo, se stává člověkem.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVOŘENO VE SPOLUPRÁCI S

**ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNÉ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ**
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com
astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz
www.transformator.cz
www.astrologie.cz
www.astropsycholog.cz